

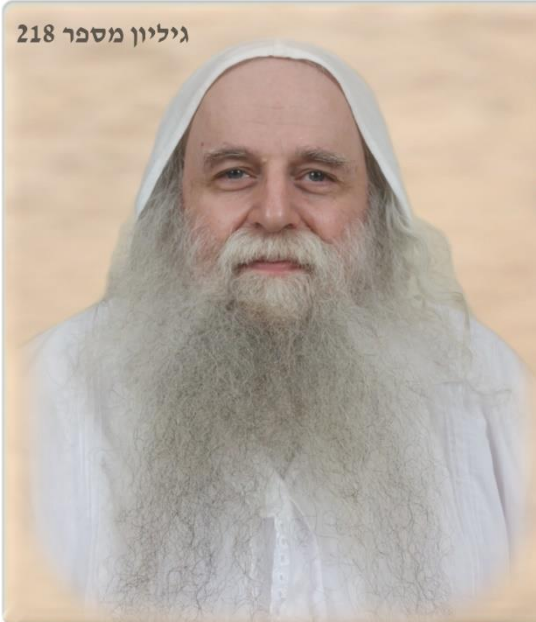

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת כי תבוא תשפ"ד

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופותרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

הערה: מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת כי תבוא תשפ"ד – הכרת הטוב או כפיות טובה?

טרם העת. ולמרות שהיתה לו כוונה טובה של התקרבות לה', בכל זאת זה גרם לקטרוג. אמר לו האר"י שאם זו לא היתה מטרה אמתית, הוא היה מתחייב בנפשו קשה מאד, הרב חיים ויטאל, כי "יותר ממה שהעגל רוצה לילק פרה רוצה להניק" – זאת אומרת, יותר מזה שבן אדם רוצה להתקרב לה', ה' רוצה שיקדימה, תזכו כבר להתקרב'.

מי שרוצה יראת שמים, ואנחנו עכשיו בחודש אלול, אז מי שרוצה יראת שמים שיתעמק ויקרא כל יום בספר הקדוש 'תפא דבי אליהו', ספר של אליהו הנביא. בספר הזה יש הרבה מאד דברים. לפי עניות דעתי הוא מדגיש מאד את הקשר של עם ישראל עם ה' יתברך ושל ה' יתברך עם עם ישראל, ומה הוא מצפה מעם ישראל, ממה הוא מתאכזב חלילה מעם ישראל – מערכת היחסים ההדדית בין הבורא יתברך להבדיל לנבראים, ובתוך הנבראים עם ישראל בעיקר. אלה דברים שאליהו הנביא קיבל משמים והוא מסביר לנו. הוא גם מביא מהנביאים האחרים, ועל מה שקורה מאחורי הפרגוד כביכול, מה באמת ה' חשב במקרה הזה או במקרה אחר – דברים מופלאים, מופלאים. מי שלומד את זה יוס'יום, פרק אחד ליום בלי נדר, זוכה להתקדש. אם הוא מתמיד ומתמיד, אין שום שאלה בכלל. זכותו תגן עליו.

אז בענין של כפיות טובה – אומרים, "בור ששתית ממנו, אל תזרוק בו אבן". לפעמים יכול להיות שבן אדם מקבל טובה ממישהו וגם מקבל רעה מאותו אדם. אז הוא מתרעם על הרעה שבעיניו זה דבר רע, ולא יודע אם הוא מודה על הטוב שהוא קיבל – אבל השאלה לפי עניות דעתי היא: אם הוא קיבל רעה מזה שעשה לו טוב, האם אותו אדם התכוון לעשות לו רע או התכוון לעשות טוב?

לפעמים בן אדם חושב שהוא עושה מעשה טוב, מצוה, נותן עצה מכל הלב – והוא טועה, קורה. רק ה' לא טועה. בני אדם טועים. אז מה היתה כוונתו? אם יש מישהו שמיטיב עמי ובכל ההטבה יש אילו תלויות על כמה דברים שלא נראה לי או כן נראה לי – מה היתה כוונתו של המיטיב?

ערב טוב! שבוע טוב, מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת כי תבוא תשפ"ד. ובשם ה' נעשה ונצליח.

אנחנו מפרשים בעזרת ה' את הפרשה במושגים של 'דרך עץ החיים' כדי להוסיף ידע וכלים חדשים לכל בית ישראל.

כמובן, הפרשה פותחת בענין הביכורים. ענין הביכורים הוא דבר יפה מאד. בן אדם, כשמגיע הזמן של הבאת הביכורים לבית המקדש – הוא בא שמח, עושה את כל מה שצריך לעשות בבית המקדש, מודה לה'.

יש ענין של הכרת הטוב. ה' הוציא אותנו ממצרים והביא אותנו לארץ, וזרענו וגידלנו את הגידולים, את שבעת המינים שהארץ נשתבחה בהם, ועכשיו הגיעו הפירות הראשונים הכשרים – ואנחנו באים לבית המקדש להביא את הביכורים, זאת אומרת שאדם נותן ממיטבו. וצריך לעשות את זה בשמחה, כמו שאומר רש"י, "ששמחתי וששמחתי בו". צריך לקיים את כל התנאים של ההלכה, יש כמה וכמה ענינים, וגם ענין הכרת הטוב ועשיה בשמחה גדולה – ואז גם מתברך מהשמים האדם שהיה מביא את הביכורים שיזכה לזה גם בשנה הבאה. יפה מאד.

מה הענין הזה של הכרת הטוב, לעומת כפיות טובה? אומרים חכמים שאדם הראשון אחד הדברים שהוא נכשל בהם זה בכפיות טובה כשהוא אמר "האשה אֶשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי", הוא האשים את חוה על שבגללה הוא אכל. למה זו כפיות טובה? כי האשה היא "עֵצֶר כְּגִדְדוֹ". "אם זכה – עזר. ואם לאו – כנגדו". במקרה הזה היא היתה שליחה לא טובה, אבל הוא לא היה חייב לאכול. אז הוא האשים אותה, שזו כביכול גם ביקורת כלפי שמיא.

מאד צריך להזהר מההתמרמרות והביקורת של האדם כלפי שמיא. אפילו המהר"ח"ו הקדוש, הרב חיים ויטאל, מביא ב'שער הגלגולים' שהוא היה מתפלל לה' מתי הוא יזכה לעוד קדושה ולעוד דרגה ולעוד שפע ולעוד התקרבות לה' – והדבר הזה גרם לקטרוג, כביכול הוא מתלונן למה ה' לא מקרב אותו, והרי כל דבר בעתו ובזמנו, וזה היה

אם זה בן אדם שהוא מיטיב בטבעו אז אולי היתה לו איזו סיבה לדברים הפחות נעימים כביכול שהוא היה שליח להם. מי יודע?

ולכן להיות כפוי טובה זה דבר חמור. אדם שלימד אותך פסוק אחד, אפילו אות אחת, כתוב במסכת אבות – אתה מחויב בכבודו. זה לא פשוט. כבוד זה ענין חיזוני, אבל זה גם ענין פנימי. אז כל מי שתרם לך אתה צריך להודות לו.

אני זוכר שכשהייתי ילד בחוץ לארץ למדנו בבית הספר – בבוקר בבית הספר הממלכתי, בית ספר של גויים, ואחר הצהריים ההורים רשמו אותנו לבית ספר יהודי חילוני-ציוני. זה מה שהיה. והיה לי מורה גוי, שהוא בכלל היה נהג משאית אבל הוא היה גם מורה, כנראה היה משלב ביניהם. מה אני זוכר לו? אני זוכר גם את שמו, ועברו כמה שנים מאז, זה בית הספר היסודי. מה אני זוכר לו לטובה? קודם כל, הוא היה איש חביב, אוהב את התלמידים, מחייך. הוא הכניס לנו את אהבת הקריאה. היום ילדים, מתאמצים ללמד אותם קריאה. יש כאלה שמגיעים לכל מיני כיתות והם לא יודעים לקרוא בכלל, או אם הם קוראים הם לא מבינים. וגם אין להם תאוה לקרוא, אין להם ענין לקרוא. הם חיים את הרגע, חיים בשטחיות, לא מתעמקים, לא מפתחים את האישיות, שום דבר. ה' ירחם.

אז המורה הזה, איך הוא הכניס לנו את אהבת הקריאה? הוא הביא ספרי הרפתקאות של ילדים, והיה מקריא לנו – ותמיד היה משאיר אותנו במתח, ברגע של המתח, כדי שלמחרת נצפה ונרצה לדעת מה קרה. ובאמת, מה זה גרם לי לעשות? זה גרם לזה שהייתי חוסך כסף והולך וקונה ספרים. היו לי המון ספרים. מהספרים האלה למדתי הרבה, הרבה מושגים, הרבה מידע על כל מיני ארצות ועל היסטוריה ועל המון דברים.

כשזכיתי לחזור בתשובה בגיל עשרים ושלוש, ומאז ועד עתה אני כל הזמן לומד, מכל דבר ומכל אדם. זה משמש לעבודתו יתברך. שום דבר ששמעתי או ראיתי אני לא מזלזל בו. את כל מי שעזר לי במשהו או תרם לי איזה מידע, אני מעריך. אם בסוף מסתבר שהאדם הזה רשע ועושה דברים רעים זה כבר משהו אחר. אבל מה שהוא עשה טוב הוא עשה טוב, אי אפשר לקחת את זה ממנו. מה היתה כוונתו בזה? יש כל מיני דברים לקחת בחשבון. אבל צריך להיות מכיר תודה על הדברים שכן קיבלת, שכן זכית להם.

כשבן אדם מקבל שפע הוא צריך להודות לה'. זה לא מובן מאליו. אנשים מתלוננים על כל דבר, רוצים עוד, רוצים טוב יותר, רוצים יפה יותר, חדש יותר, יש להם קנאה בגשמיות או ברוחניות. אדם צריך לעמוד כעני בפתח, להתפלל בכבוד, להודות לה' על כל מה שיש לו ועל כל מה שאין לו, כי גם מה שאין לו זה לטובה, כי כל מה שה' עושה עושה לטובה.

נראה לי שזה אחד הלקחים מהענין של הביכורים, שברגע שאתה מקבל את השפע הטוב הזה – אתה בא להודות לה'. ה' יתברך לא צריך את התודה שלנו. הוא לא צריך שנתפלל אליו. הוא לא צריך כלום. הכל הוא עושה לטובתנו, כדי שנזכה להתקרב אליו, כדי שנזכה להיות צדיקים, חסידים, בעלי רוח הקודש, נבואה כשיגיע הזמן, שנזכה לעולם הבא,

כי המטרה שלו היא להיטיב לנבראים. מה המטרה הפנימית של ה' יתברך בבריאת העולם? להיטיב לנבראים. ככה כתוב בקבלה.

ישאל השואל, איך יכול להיות שזה כדי להיטיב לנבראים וכאלה קללות נמרצות יש כאן בפרשה? – בצד הטוב כולם מרוצים, מכל ההבטחות שה' מבטיח שאם תלך בדרך התורה אז הוא ייטיב עמך, גם בעולם הזה גם בימות בן דוד וגם לעולם הבא. אה, מזה אנחנו מרוצים. אבל כשהוא מביא את הענשים הקשים מאד, שהם גם הדרגתיים, כן? אבל קשים מאד, האדם מתמרמר, 'מה פתאום? איך יכול להיות שבזמן עולם יתן כאלה ענשים אם הוא רוצה להיטיב ואם הוא בעל הרחמים?'

טוב, אז כאן צריך להתעמק, כמובן: דבר ראשון, ה' יתברך ברא את העולם עם מעט רע – זה הנחש הקדמוני. אחר החטא נכנסנו לצרות והרע התגבר. אחרי כל חטא שבן אדם חוטא – הרע מתגבר, הרע מתגבר לא רק אצל האדם החוטא, אלא בעולם כולו ובעולמות כולם. בכל פעם שבן אדם חוטא הוא נותן יניקה לסטרא אחרא שיגדל ויהיה לו יותר כח ויותר שליטה. לכן "עֲבֵרָה גֹרֶרֶת עֲבֵרָה", "מצוה גוררת מצוה וְעֲבֵרָה גֹרֶרֶת עֲבֵרָה".

וזו המלחמה בין טוב לרע, בין הקדושה לבין הסטרא אחרא, עד סוף התיקון, כי ה' ברא את הכל בשביל הבחירה החפשית. כל העולמות הם לצורך הבחירה החפשית. אף אחד לא לוקח לך אף פעם את הבחירה החפשית. אתה אחראי על מעשיך, על דיבוריך, על מחשבותיך, על כל מה שאתה עושה ולא עושה.

והדין דין אמת. כולם יעמדו בבא העת לדין – כשאתם נפטרים מן העולם, בבית דין של מעלה, וכל ראש השנה גם דנים אותו, ואחר כך גם לקראת יום הדין הגדול כולם, כל הבריאה תעמוד לדין, ואף אחד לא יכול לברוח מזה. ככה מביא גם ה'תנא דְבִי אליהו. כל אחד יקבל לפי הבחירה שלו, לפי מה שהוא עשה.

היות שהרע הוא גדול, הסטרא אחרא, היצר הרע הפרטי והכללי, הם חזקים, ערמומיים ויכולים לפתות את האדם בכל מיני פיתויים, והאדם יכול להתפתות חס ושלוש – אז הענשים הם קשים מאד.

ויש את האדם הפרטי, ויש את כלל עם ישראל. כלל עם ישראל – אנחנו צוות אחד. אנחנו באים לתקן את חטא עץ הדעת, את כל החטאים שעשינו בכל הגלגולים עד הרגע הזה. עם ישראל "ממלכת כהנים וגוי קדוש".

תחשבו על זה: ה' יתברך התנה את קיום העולם בזה שעם ישראל יקבלו את התורה ויקיימו את התורה, אם לא – הוא מחריב את העולם, מחזיר אותו לתהו ובהו. הוא לא ברא את העולם בשביל שיהיה לנו נחמד. לא. הוא ברא את העולם הזה כדי שנתקן את מה שצריך לתקן, שנגיע נקיים לעולם הבא.

אנחנו עכשיו בסוף הזמן כמעט, וכל הגלגולים וכל מה שעשינו ופגמנו בהם, באים ומנסים אותנו בזה שוב, בְּפֶרֶט וּבְכֹלל. וצריך להתמודד עם הנסיונות. ואם לא, אז ה' ירחם מקבלים ענשים, כי יש קו ימין, קו שמאל, קו אמצעי. אלה

אז אם אנחנו רוצים שיהיה טוב יותר, שיהיה קל יותר, במקום להאשים אחד את השני – צריך לכבד אחד את השני, לראות את הטוב שבזולתו ואת מגרעות עצמו, ולתקן את עצמו, ולצעוק לה', להדבק בה', ללכת לפי התורה, ואת מי שלא זכה לא לדון ברותחין, עד שכולנו נזכה.

התכנית האלקית היא שכולנו נזכה. כתוב שלא ידח ממנו נדח, ה' "חֲשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבִלְתִּי יִדַּח מִמְּנוּ נִדְחִי". כל ניצוץ של הקדושה צריך לצאת מעושק הקליפה ולהצטרף לקומה של הקדושה, כדי שכולם יזכו.

אז כמה שנהיה טובים יותר, ככה הכל יהיה טוב יותר. כמה שנלך לפי התורה, שהיא מדויקת, ככה טוב יותר. כמה שנמצא חוקים, משפטים, ערכים, על פי השכל האנושי – נסתבך. ככה זה, כי בעל הבית יודע מה הוא רוצה.

וה' יתברך, שאין לנו תפיסה והשגה בו כלל, הוא גם אבא שלנו – וגם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. וצריך גם לירא ממנו, להתירא ממנו יתברך, ולא לחשוב שאפשר רק לאהוב את ה' והכל טוב, לא. אם אנחנו נאהב את ה' בלי יראת שמים – זה מביא קלקול, כי לא נעשה מה שה' יתברך רוצה.

הוא יודע בדיוק מה הוא רוצה, יש לו את הדרישות שלו והציוויים שלו, והכל כתוב בתורה. אי אפשר להתחמק מזה. אף אחד לא יכול להתחמק מזה, ולא נוכל להתחמק מזה. ונצטרך לקיים את הכל מאהבה ומיראה, ומאהבה, "בשמחה ובטוב לבב מְרַב לֵל", ובאחדות כלל עם ישראל מעל טעם ודעת – באהבה פשוטה ועזרה אחד לשני ולמצוא את הטוב אחד בשני ואת הדברים המשותפים, השפה המשותפת, למען שמו באהבה!

יהי רצון שנזכה ותהיה לכולנו שנה טובה ומתוקה,

וניגאל במהרה ברחמים! לחיים! לחיים! לחיים!

**להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל מקום ובכל זמן
לזיכוי הרבים!**

לחיים! לחיים! לחיים! כל טוב לכם.

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל.

שלשת הקוים שה' יתברך מנהיג בהם את העולם. קו ימין – חסד. קו שמאל – דין. קו אמצעי – רחמים, קו האמת.

ולכן אין מה להתמרמר. יש את התורה שהיא הברית, החוזה כביכול שחתמנו עליו עם ה' יתברך – צריך לקיים אותו. אם לא נקיים אותו, הוא מחריב את העולם, פשוט מאד. ולכן "ותלמוד תורה כנגד פְּלָס", כי צריך לדעת את התורה כדי לקיים את התורה. וזה מקיים את העולם, כי אנחנו לומדים ומקיימים בעזרת ה' את התורה, והתורה עוזרת לנו לתקן הכל.

צריך להבין שאם ה' היה בורא את העולם הזה ככה מעורבב טוב ורע באופן נצחי, אז זה דבר אחד – אבל זו לא המטרה, זה עולם זמני העולם הזה כמו שהוא נראה היום. זה רק עולם זמני שיש בו טוב ורע. בעולם הבא לא יהיה שום רע, נגמר הרע. מבינים?

אנחנו רואים איך בקלות אנשים מידרדרים לא עלינו בקיום תורה ומצוות, בין אדם לחברו ובין אדם למקום יתברך. בכלל במדות, במחשבות – בשניה אחת אדם יכול לאבד את עולמו, כמו כלום. אם אלה אנשים צעירים, שקל יותר לפתות אותם כי הם לא מנוסים – אז אחד גם כן שליח להפיל את השני, אחד מתקלקל והוא מתחיל לקלקל את כל הסביבה, ה' ישמור.

לכן יש את הקללות הקשות, ולצערנו הקללות התקיימו, בכל הדורות – בבית ראשון, בית שני, בשואה הנוראה, וגם בזמן האחרון בטבח בשמחת תורה, כי "כל ישראל ערבים זה בזה".

כולנו ערבים. אם היינו כולנו בסדר, הממוצע שלנו היה עולה – הכל היה טוב, היו נמתקים הדינים ולא היה שום סבל, שום צער ושום מלחמות ושום דבר, אף אחד לא היה יכול לפגוע בנו. אם אנחנו לא שם חס וחלילה, מידרדרים מבחינה מוסרית, הלכתית, בכל העניינים, אז הרף יורד, יש קטרוגים, ורחמנא לצלן יכולים להיות ענשים – כי ה' יתברך רוצה שנגיע לעולם הבא נקיים, אז הוא מעדיף להעניש אותנו פה בעונש זמני, כי העולם הזה זמני, כי האדם חי פה באופן זמני, כדי לנקות אותנו לעולם הבא, שהוא נצחי.

**כ"ק האדמו"ר מרחלין
שליט"א:**

**השדה יכול להיות בבית שלך,
בחדר שלך, בנשמה שלך!
"המלך בשדה", הוא קרוב אליך.
כשהמלך בארמון מי יכול להגיע אליו?!
עכשיו הוא קרוב אלינו.
צריך לקרוא לו בהיותו קרוב.
מתוך 'שיחת נפש - המלך בשדה - חודש אלול'**

מתוך נפשי – מדת האמת תחת אֶזְמֵל חד

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
י"ג אלול תשפ"ד

לעילוי נשמות הנופלים · לרפואת הפצועים · להחזרת החטופים · לשמירה על החיילים.

- א. בדוק עצמך, וקח אחריות על מצבך. אל תרחם על עצמך, ואל תאשים אחרים. "מעשיך יִקְרְבוּךְ ומעשיך יִרְחֲקוּךְ".
- ב. בלי מדת האמת – אין תיקון.
- ג. אל תחפש דרך קלה ונוחה. חפש את ה' ית' באמת!
- ד. אם לא תתאמץ מאד לתקן את עצמך, לאורך זמן ובצורה הנכונה – אף אחד אחר לא יעשה את העבודה עבורך!
"כִּי אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד".
- ה. מי שאינו עובד לפרנסתו על אף יכולתו – לבסוף יתקלקל, ר"ל.
- ו. אל תדבר "גְּבִהָה גְּבִהָה" – התבונן על מצבך ודם!
- ז. אם אינך משתמש בטוב שבלבך ואתה נוהג גם בכפיות טובה – זה מצב מעורר דאגה, ומוטב שתתמקד בתיקון הענין.
- ח. לעתים אדם טועה וזה לא נעשה מתוך רוע. אך ודאי שהדבר נובע מחוסר שלמות. על כן "מָאֵד מָאֵד הָיָה שְׁפַל רוּחַ, שְׁתַּקֵּת אָנוּשׁ רַמָּה".
- ט. אם יש לך לב טוב ואתה אוהב לעשות חסד עם הבריות, מצבך טוב. המשך והתחזק בעשיית החסד, וחתור לשלמות – ואין שלמות אלא בהיות האדם חייל של ה' ית'!
- י. מה מחזיק את עם ישראל חי וקיים בכל הדורות? – רק התורה הקדושה, לימודה וקיומה!
- יא. אם אתה הולך ומתקלקל – לכל הפחות אל תטפול אשמות שוא על הצדיקים.
- יב. ללא שמירה על הקדושה – הדעת דקדושה נפגמת, וכך גם יכולת הדיק בבחירה שבין הטוב לרע.
- יג. אם אין להורים קשר עמוק, אמתי וחם עם הילדים – הרחוב גונב אותם לחלוטין!
- יד. להיות רשע, זה קל. להיות צדיק – זה קשה!
- טו. הרשע עצוב. הצדיק שמח.
- טז. אם אתה מזייף בעבודת ה' – אל תתפלא על כך שתגיע לאן שתגיע!
- יז. אין תיקון בלי שמירת שבת! אין תיקון בלי שמירת הלכות צניעות. אין תיקון בלי לימוד וקיום פרד"ס התורה. אין תיקון בלי כשרות המאכלים. אין תיקון בלי שמירת הלשון. אין תיקון בלי תיקון המדות. והרשימה עוד ארוכה... לכן אל תרמה את עצמך!
- יח. אל תחבוט ביצר הטוב. הקשב לו היטב, הוא שליח מן השמים להציל אותך!
- יט. אין רוח הקודש והנבואה שורות על אדם פגום, על אדם חסר, על אדם כועס, עצוב, עצל, שקרן וכיוצא באלו.
- כ. "בָּא לְטָהֵר – מְסִיעֵין אותו", נשמות הצדיקים באות ועוזרות לו – אך הן אינן עושות את העבודה במקומו! האדם חייב לעבוד את ה' ית' בעצמו ולקחת אחריות על כך, ואין שום תירוצים.
- כא. עבודת ה' ית' היא תמידית ואינה תלויה בזמן מסוים או במקום מסוים. "בְּכָל דְרָכֶיךָ דַּעְהוּ".
- כב. האמת לאמתה – מרפאת! השקר הוא שליח של יצר הרע הפרטי והכללי.
- כג. הפוך את הכאב למתוק מדבש!

לחיים! לחיים! לחיים! הזמן דוחק! צריך להתחזק בדרך עץ החיים!

לחיים! לחיים! לחיים! ולהפיץ את מעינות דרך עץ החיים בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה!